

متن اشعار روضه

تو که حرفی نزدی حرف من اما مانده
به دم حسرت گفتن یک بابا مانده

مناجات با امام زمان
سوختیم از حق ات؛ از گریه هایت سوختیم

نجمه افتاده زمین؛ خواهرم افتاده زمین
دور از دیدار، اما در هوایت سوختیم

فقط این بین عمو هست که تنها مانده
باز با چشم‌مان خود گشتم دنبال شما

کرم خورد زمین بعد علی و گفتم
باز گم کردیم عطیر رد پایت سوختیم

فاسمه هست اگر روز مبارا مانده
ابن طاووس از مناجات تو در سردار گفت...

دیر شد آمدنم قاتل تو طولش داد
رو زدن هایت شنیدیم... از دعایت سوختیم

حال بر گریه ی من گرم تماشا مانده
کاش با هارون مگ نسبتی ما داشتیم

سیزده مرتبه بر پیرهنت نیزه زندند
در تنور عشق میدیدی برایت سوختیم

همه رفتند از این سینه و زهرا مانده
می چکد از دستمال گریه ات خون آبه تا

مادرت از هوش رفت؛ از های هایت سوختیم

کاش میشد که بگوییم به عمو میخندند
چشم زخم و چهره سرخ و جامه هایت خاکی اند

نقش یک نعل ولی روی لبت جا مانده
یک دهه شرمنده از حال عزایت سوختیم

دشت پیداست که از این طرف سینه تو
کربلا یک روز ما را قسمت خود می کند

نعل ها با تو چه کردند تنت وا مانده
کربلا دیدی که از طفلي به پایت سوختیم

میکشم بر سر دوشم سر و کتفت اما
دسته‌امان را گرفته دست های یک یتیم

نیمه ای از بدن توسست که اینجا مانده
باز هم با روضه های مجتبایت سوختیم

شاعر: حسن لطفی

شعر واحد سنگین

به هر جا و هر لحظه دارد / برادر هوای برادر
نشد یک نفس کم گذارد / برادر برای برادر
مرام حسین و حسن چیست؟ / برادر فدای برادر
کنون رو بروی حسین است / رخ آشنا برادر
به پایت می افتم / عموجان عمو جان
بده اذن میدان / بدنه اذن میدان
(الوداع عمو جان)

اگر تشنه بودم عمو جان / غم تو مرا تشنه تر کرد
عموجان بین غربت تو / مرا چون پدر خونجگر کرد
در آغوش تو گریه هایم... / در آغوش من گریه هایت...
خوشا اریاً اربا چو اکبر / فداکردن جان برایت
بیابان به جنت / بدل شد عمو جان
به کامم شهادت / عسل شد عمو جان
(الوداع عمو جان)

امام زمان یابن زهرا / به داد زمین و زمان رس
دوباره دمشق و غریبی / بین زینت مانده بی کس
بیا و بگو یا لثارات / که با این نوا جان بگیریم
بیا تا حریم خدا را / از این بت پرستان بگیریم
بیا یابن زهرا / که چشم انتظاریم
که غیر از تو دیگر / پناهی نداریم
(العجل یابن الزهرا)

شاعر: دکتر محمد مهدی سیار و میلاد عرفان پور

شعر زمینه

یا حبیب من لا حبیب له طبیب من لا طبیب له
مجیب من لا مجیب له - "یا حسین"
محرم او مد داره صدات میاد صدای گریه ی عزادارات میاد

صدای طبل و سنج دسته هات میاد چقدر لباس سیاه به

نوکرات میاد

صدای سوزر و آه - صدای پای ماه

صدای مادرت میون قتلگاه

صدای آب آب - صدای پیچ و تاب

صدای گریه های کودک رباب

دوباره عطر و بوی نذریات میاد
کربلاط میاد

میگن زمانی اشک نوکرات میاد
هات میاد

صدای مادرت - دعای مادرت

میمیرم آخرش برای مادرت

قسم به خواهرت - بگو به دخترت

دعا کنه یه بار برای نوکرت

نموم عمر منو تو انتظار ندار
برای من یه کربلا کنار بذار
میخوام یه بار ببینمت اگه میشه
کنار شیش گوشه با من قرار بذار
قرار آخرم - یه گوشه ی حرم

نمیشه باورم بیای بالا سرم

شب وفات من - اینه دعای من

یه فاتحه بخونی تو برای من

متن سرود پایانی

پیرو راه سرخ اربابیم - با نوای حسین(ع) در تب و تابیم

هر کجا رفتیم گفتیم با حسین(ع) هستیم

از ازل دل را به موج پرچمش بستیم

گدایی ساده ایم، به او دل داده ایم

سیه پوش غم و محرم زاده ایم

حسین(ع)، آرام جانم

حسین(ع)، روح و روانم

ما دلیران خاک ایرانیم - طفل گهواره پیر جمارانیم

هر زمینی هر زمانی کربلا دارد

شیعه بر لب نغمه‌ی یا لیتنا دارد

غلام حیدریم، به ذهرا نوکریم

ولایت محور و فدای رهبریم

حسین(ع)، آرام جانم

حسین(ع)، روح و روانم

شاعر: سید سعید ضیاتبار